

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 214

гр. Благоевград, 23.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕВЕТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Гражданско дело № 20231200100122 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Съдът е сезиран с предявен иск от „КЕЙ ПИ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК 101748510, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. „Славянска“ № 104, представлявано от К. К. П., срещу Прокуратурата на Република България, на адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2.

Сочи се с ИМ от ищеца, че от 2002г. до 2006г. всяко лято, Управителят- К. К. П. пътувал до * по програмата за културен обмен (студентска бригада), където установил трайни приятелски отношения с работодатели и колеги. През 2006г. регистрирал дружеството „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, ЕИК 101748510, с основна дейност консултантски услуги на студенти желаещи да участват в програмата за културен обмен в *. Твърди се от ищцовата страна, че на 01.01.2007г дружеството подписа договор с най-голямата фирма в България — Usit Colours, за "студентски бригади", да консултира техните клиенти след приключване на програмата, в процеса на изготвянето на нужните им документи за възстановяване на надплатените данъци и осигуровки по време на престоят им в *. През септември 2007г. е регистрирано и дружество „Май Травъл" ООД, ЕИК 101772177, със седалище и адрес на управление гр. Благоевград, ул. „Тодор Александров" №30, със съсобственици К. П., П. П., Ж. Ц.-М., Р. М., което получило лиценз за туристическа агенция и започнало дейност, като предлагало на своите клиенти самолетни билети, туристически пакети и така наречените "студентски бригади".

Сочи се в ИМ, с която е сезиран съда че дружеството „Кей Пи Консултинг" ЕООД е концентрирало своята дейност в консултиране на контактите между работодатели от * и студенти от различни университети в България и чужбина. През годините и двете дружества успели да изградят свой пазарен дял в България и основа от редовни дългогодишни клиенти. Дружеството имало партньори в България, *, Казахстан и Литва.

Навеждат се твърдения от ищцовата страна, че през 2012г. на общо събрание на

съдружниците в „Май Травъл" ООД е било взето решение за разделяне на основните дейности на дружеството. „Май Травъл" ООД се концентрирало в дейността си на туристическа агенция, а ново регистрираното дружество „МТ Травъл" ЕООД, ЕИК 202249194, със седалище и адрес на управление ***, със собственик П. К. П., продължило дейността в сферата на програмата за културен обмен на *.

За да обоснове доводите си за успешната дейност на дружеството ищец, сочи се в ИМ че до 2014г. финансови резултати от дейността на „Кей Пи Консултинг" ЕООД, за периода 2006-2014г. са както следва:

-2007г.- разходи - 24 527,38лв., приходи-40 822,35лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 16294,97 лв.

-2008г.-разходи-15 493,93лв., приходи-29 215,69 лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 13721,76 лв.

-2009г.-разходи - 30 509,24 лв., приходи-33 152,66 лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 2643,42 лв.;

-2010г.-разходи- 25 058,43 лв., приходи-28 092,08 лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 3033,65 лв.;

-2011г.- разходи- 16 465,28 лв., приходи-17 304,99лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 839,71 лв.;

-2012г.- разходи- 10 129,99 лв., приходи-11 120,59 лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 990,60 лв.;

-2013г.- разходи- 30 589,93 лв., приходи-39 612,20 лв.; финансов резултат:

ПЕЧАЛБА 9022,27 лв.;

-2014г.-разходи-12 990,21 лв., приходи-9 961,41 лв.; финансов резултат:

ЗАГУБА 3028,80 лв.

Исковата претенция е основана на фактически твърдения, изведени с ИМ за това, че на 07.07.2014г. К. К. П. бил в апартамента си, находящ се на адрес: ***. Рано сутринта около 7ч., бях събуден от лаят на кучето му, погледнах през прозореца и видях около 10 човека (цивилни), които стоят пред входната врата на къщата и разговарят помежду си. Когато тръгнал да слиза по стълбите към партера, П. бях пресрещнат от мъж в цивилно облекло, който му казал че трябва да се прибере в апартамента си, тъй като има акция на ДАНС и ще претърсят жилището ми. След няколко минути К. К. П. и приятелката му С. К., били отведени на партерния етаж, където вече били баба ми Р. Ш., брат ми П. П. и съпругата му В. Т.. Соци се в ИМ, че в този момент пред П. се представила разследващ агент от ДАНС М. К. и му връчила заповед за претърсване и изземване на апартамента ми. Попитах я дали има нужда от адвокат, но същата заявила, че нямам право на такъв и не може да разговарям по телефона или лично с такъв. След като се запознал със заповедта за претърсване и

изземване, П. направил забележка към разследващия агент, че същата е грешна и неточна- адресът бил непълен, нямало описание на сградата и конкретно в кой апартамент или в коя част ще бъдат извършени процесуално следствени действия. Било му заявено, че има наблюдаващ прокурор и той ще отстрани грешките и неточностите. Мобилният телефон на управителя на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД звънял неколнократно- бил адвокат С., който е търсил контакт с него, но му беше забранено от служителите на ДАНС да разговаря с когото и да е било.

Сочи се в ИМ, че около 9 часа агентите на ДАНС (около 6-7 души) започнали претърсване и изземване от гарсоньера 1 на партерния етаж, въпреки забележката на К. К. П., че нямат заповед за нея. Част от агентите отвели бабата на П.- Р. Ш. (жена на 75 години) по пижама, за да е свидетел на претърсването и изземването в апартаента на В. Ш., намиращ се на *. Останалите служители на ДАНС продължили към гарсоньера 2 на партерния етаж. На въпроса "Какво търсят и каква е целта на посещението им?" К. К. П. получил отговор, че търсят фалшиви чекове. П. заявил на разследващия агент, че фирмата му извършва такива консултантски услуги и има договор с Уни кредит Булбанк за тази услуга и никога за тези 10 години не е имало проблем с каквито и да е фалшиви документи. Отговорът бил „Ние знаем какво търсим и ще го намерим!!!“.

Сочи се в ИМ, че същият ден било извършено паралелно претърсване и изземване в офиса който се ползва от „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, находящ се на адрес ***, като К. К. П. не бил информиран за това и не присъствал. Ищецът твърди че няма никаква представа какво е иззето от там и с каква цел, но от записите от камерите в офиса ясно се вижда, че многократно влизат и излизат голям брой хора, част от които не са идентифицирани, нито един от тях не носи ръкавици и неколнократно внасят и изнасят вещи и документи в и от офиса.

Сочи се с ИМ въз основа на която е образувано делото, че около 10 часа обискът продължил с апартамент, находящ се на четвъртия етаж в сградата на *, собственост на К. К. П.. Пак бил повдигнат въпроса пред служителите на ДАНС относно некоректната заповед за претърсване и изземване, в която изобщо не фигурирал този апартамент, но отново без резултат. Твърди се от ищцовата страна, че освен личният телефон на К. К. П. и служебният преносим компютър, личният преносим компютър на приятелката му С. К. и таблет, не било иззето нищо друго.

Сочи се още в ИМ, че по-късно К. К. П. бял извикан за свидетел на извършваните процесуално следствени действия в апартаента на вуйчо му- В. Ш., находящ се на етаж 2-и в същата къща, където му било заявено, че търсят фалшиви апостили, издадени от *. В апартаента имало документи в оригинал от развода на вуйчо му издадени от щата * и заверени с апостил, които не били иззети. Иззета била ловна пушка, която има всички нужни разрешителни.

По-късно К. К. П. бил отведен на вилното място, намиращо се в село * община *, където не били иззети никакви вещи и предмети.

Сочи се с ИМ че с това процесуално следствено действие служителите на ДАНС приключили, като продължителността на всички действия била около 10 часа. В крайна сметка резултатът бил че били иззети всички мобилни устройства, настолни и преносими компютри, хартиени носители съхраняващи информацията за клиентите и партньорите на фирмите „Кей Пи Консултинг“ ЕООД и МТ Травъл“ ЕООД.

Поддържа се с ИМ от дружеството ищец, чрез неговия управител, че в резултат на гореописаните действия, служителите на ДАНС, респективно ОП Благоевград, са възпрепятствали дейността и на двете фирми. Нямало никакъв достъп до клиентската база данни, цялата информация на хартиен и/или електронен носител била иззета от ДАНС. Не можело да се установи контакт с международните партньори на фирмата по телефон или електронен път (служебната електронна поща с домейн С mttravel.bg била достъпна само от преносимият компютър или настолния офис компютър на К. К. П., които били иззети от ДАНС). Управителят на дружествата не можел също така да се свързва и по телефона или друг електронен път, тъй като мобилните телефони бяха иззети от ДАНС, ведно с оригиналните договори на хартиен носител. Навеждат се доводи от ищцовата страна, че след десетгодишен период на изграждане на пазарен дял и стотици клиенти и партньори-трябвало да се затвори офиса и да се прекрати дейността на дружеството ищец. По този начин само за един ден от ДАНС успели да унищожат един семеен бизнес, граден за десетилетие с много усилия, труд и лишения. Бизнес с издължени данъци и осигуровки към държавата, основен доход за К. К. П. и неговия брат.

Управителят на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД твърди в ИМ, че е бил заплашван и тормозен от служители на МВР и/или свързани с тях лица. Бил заплашван с физическо насилие от лица от криминалния контингент познати на ДАНС (на централната градска улица/на входната врата на кооперацията). В първите няколко седмици бил следен и неколkokратно спиран за проверка от служители на МВР, като единият път му бил съставен Акт от 29.08.2014г.

Представителят на ищцовото дружество твърди, че при опитите му да намери съдействие от служител на ДАНС и наблюдаващия прокурор по досъдебното производство, бях третиран като престъпник и същество без никакви права. Неколкукратно му беше отказано каквато и да е информация за разследването. Също така многократно в писмен отговор бил "излъган", че изключително важната експертиза на иззетите компютри и документи не е изготвена, което се оказало лъжа и което било основание да не му се връщат иззетите вещи, за което с ИМ са приложени и съответните документи.

Сочи се с ИМ че след повече от четири години управителят на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, получил „покана“ от служителите ДАНС, да му бъдат върнати иззетите вещи, с оглед на това, че производството е прекратено.

Твърди се с ИМ, че К. К. П. не получил обяснение какво е наложило този действия от страна на правоприлагащите органи и опетняването на доброто име и репутацията на бизнеса ну. Единственият отговор през всичките тези години бил- вие сте никой и нямате никакви права по това разследване, въпреки че бил пряко потърпевш от случая, въпреки че именно това

разследване изгонило ищеца от родния му дом и го принудило да живее в чужда държава, далеч от семейство и приятели, дом и родина.

Поддържа се с ИМ, че действията извършени от служителите на ДАНС се основават на дадени от страна на прокуратурата указания и са взаимно свързани. Прокуратурата (Окръжна прокуратура Благоевград и Специализирана прокуратура) многократно са подавали искания за удължаване срока на разследването. При всяко удължаване на срока, съответно се удължава и периода на претърпените от дружеството ищещ вреди.

Твърди се от представителят на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, че са били отправяни искания до ОП Благоевград и Специализираната прокуратура за връщане на иззетите при претърсването вещи, като неправомерно от станата на Прокуратурата е била отказано връщането на иззетите вещи, като за твърдяното представят се с ИМ- Постановление вх. № 2879/2014г. от 16.09.2014г. на ОП-Благоевград, с което е оставена без уважение молбата на К. К. П. и П. К. П. за връщане на преносимите компютри, таблети, флаш памет и документи приобщени като ВД по ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС-21-Благоевград- 4 листа; Постановление вх.№ 202/2015г. от 27.10.2015г. на Специализирана прокуратура-София, с което е оставена без уважение молба от К. К. П. и П. К. П. за връщане на вещи и предмети иззети при извършено претърсване и изземване от 07.07.2014г. от апартамент находящ се в *** и в офис находящ се в ***, приобщени като ВД по ДП № 123163М-2/16.05.2015г. по описа на СБОП-Благоевград /стар ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС-21-Благоевград/-3 листа; Постановление вх. № 202/2015г. от 27.05.2010г. на Специализирана прокуратура-София, с което е оставена без уважение молба от К. К. П. и П. К. П. за връщане на вещи и предмети иззети при извършено претърсване и изземване от 07.07.2014г. от апартамент находящ се в *** и в офис находящ се в ***, приобщени като ВД по ДП № 123163М-2/16.05.2015г. по описа на СБОП Благоевград /стар ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС-21-Благоевград/- 2 листа.

Сочи се от ищеца, че вследствие на обжалване на последния постановен откз за връщане на вещите, с Определение от 18.07.2016г. на Специализирания съд е отменен прокурорският акт относно отказа да се върнат веществени доказателства по молба от К. К. П. и П. К. П. за връщане на вещи и предмети иззети при извършено претърсване и изземване, извършено на 07.07.2014г., от апартамент находящ се в *** и в офис находящ се в ***, приобщени като ВД по ДП № 123163М-2/16.05.2015г. по описа на СБОП Благоевград /стар ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС-21-Благоевград е определено от съда същите да бъдат върнати на К. К. П. и П. К. П..

С ИМ се сочи, че действията на ДАНС и ОП-Благоевград са се отразиха негативно и на личния живот на К. К. П.. Бил принуден да емигрира във * поради липсата на каквито и да е доходи и невъзможността да извършвам търговска дейност. Последното било продиктувано и от факта, че той и брат му имали договори за банкови кредити, които трябвало да продължат да обслужват, въпреки преустановяване търговската дейност на фирмите. Един от кредитите беше ипотечен и били изправени през угрозата, че ще загубят ипотекирания си имот. К. К. П. бил принуден да вземе нов банков кредит, за да си заплатя квартирата и

пътните разходи в *. По всички тези кредити плаща и до сега лихви. Управителят на дружеството ищец по настоящото дело твърди, че в този период е изживял силен стрес, който се отразил и на здравословното му състояние. Изгубил съня си, усещал че се задушава на сън и се будел. По този повод постъпих в клиника по неврология и медицина на съня на 07.06.2016г., където се установи че от 2 -3 г. има усложнения и реално е развил Обструктивна сънна апнея. Наложило се да закупи и апарат за индивидуално лечение СРАР, който да му помага да диша по добре, но не и да се излекува напълно, тъй като болестта няма лечение и следва да ползва апарата до края на живота си.

В ИМ обаче ищецът сочи, че в качеството му на ФЛ, К. К. П. е предявил иск срещу Прокуратурата на Р България, за причинените му неимуществени вреди, като е било образувано гр.д. № 191/2018г. по описа на ОС Благоевград, като с Решение на АС София по в.гр.д. № 3207/2020г., предявените искове са били уважени, като не е било допуснато касационно обжалване пред ВКС на Р България. По настоящото дело не се претендират вреди от К. К. П. в качеството му на ФЛ.

Въз основа на изложените съображения от фактическа и правна страна, иска се от ищецът „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, съдът на осн. чл. 2 от ЗОДОВ, да постанови решение с което да осъди Прокуратурата на Република България, да заплати на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, обезщетение за имуществени вреди в размер на 26 597.92лв., представляващи средната стойност на пропуснатата годишна печалба от „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, за периода от 07.07.2014г. до 28.02.2018г., в следствие на действията и бездействията от страна на органите на Прокуратурата на РБ, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на завеждането на исковата молба до окончателното и изплащане.

Претендира се заплащането и на всички раноски по делото, направени от дружеството ищец.

С ИМ са представени писмени доказателства, направено е искане за назначаване на СИЕ, за установяване размера на пропуснатите печалби на дружеството „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, в резултат на преустановената му търговска дейност, съставляващи стойността на средната годишна печалба за процесния период. Иска се от съда да бъдат изискани за да бъдат приети като писмени доказателства- преписки по материали по ДП.

След като съдът е приел исковата молба за редовна и е счел че на същата следва да даде ход, е разпоредил на основание чл. 131 от ГПК на ответника да бъде изпратен препис от нея заедно с приложените писмени доказателства.

В срока по чл. 131 ал.1 от ГПК, по делото е постъпил писмен отговор от Прокуратурата на РБ, чрез прокурор от ОП Благоевград, с който се оспорват предявените искове за имуществени вреди за дружеството ищец както по основание, така и по размер.

Възражава се срещу редовността на исковата молба, тъй като се претендират имуществени вреди вследствие на действията и бездействията от страна на органите на Прокуратурата, в периода от 07.07.2014г. до 28.02.2018г., но от обстоятелствената част на ИМ и от нейния петитум, не става ясно в какво се изразяват незаконните действия на Прокуратурата на РБ,

както и от какво са произтекли претендираните вреди- от незаконното изземване на настолните преносими компютри и хартиените носители на информация или от неразумната продължителност на производството. Възражава се, че тази нередовност пречатства защитата на Прокуратурата на РБ, тъй като на ответника не е ясно по кой ред следва да се защитава- по предявен иск по чл. 2 „б“, ал.1 от ЗОДОВ или по чл. 49 от ЗЗД.

Навадени са възражения за нередовност на ИМ и поради това, че в обстоятелствената част на ИМ се твърдят вреди, претърпени от управителят на дружеството ищец в качеството му на ФЛ, какъвто иск няма предявен съобразно петитума на ИМ.

Възражава се, че от твърденията с ИМ не се изяснява как е формиран претендирания размер на вредата, респ. на каква база е изчислена пропуснатата полза, вкл. по години.

Навадено е възражение представителят на Прокуратурата на Република България- за *недопустимост* на предявения иск за имуществени вреди.

Излага се становище, че ищецът е дружество и е активно легитимиран да предяви иск за имуществени вреди с правно основание чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, но отговорност за такива вреди се носи от действията на административни органи и длъжностни лица, при или по повод на изпълнение на дейността им. Възражава се, че ако е предявен иск по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, то същият е подсъден на Административен съд, а не на ОС Благоевград, а подсъдността е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи и служебно.

Възражава се с писмения отговор на исковата молба по реда на чл. 131 от ГПК от представителят на Прокуратурата на Република България, че дружеството ищец не е правно легитимирано да предявява пред съда иск по чл. 2 ал.1 т. 3 от ЗОДОВ, тъй като не е физическо, а ЮЛ. Изразява се становище, че ищецът е активно легитимиран да предяви иск с правно основание чл. 2“б“ ал.1 от ЗОДОВ, но задължителна процесуална предпоставка във връзка с допустимостта на такъв иск е предварителното изчерпване на административна процедура за обезщетение за вреди по реда на глава III“а“ от ЗСВ, по която няма постигнато спораумение/чл. 8 ал. 2 от ЗОДОВ/. Ето защо такъв иск също би бил недопустим.

С отговора на ИМ оспорват се от представителят на Прокуратурата на Република България- всички предявени иски за имуществени вреди като неоснователни и се иска от съда да бъдат отхвърлени изцяло, като в тежест на ищеца бъдат възложени всички направени от ответника разноски.

Оспорват се от ответната страна твърденията на ищеца, че претендираните вреди са свързани с осъществяването на деликтно поведение от страна на служители от ДАНС и ПРБ, изразяващо се в неправомерно изземване на вещи от дома, обитаван от К. П. и от офиса на търговското му дружество.

Сочи се с писмения отговор по реда на чл. 131 от ГПК, че от представените с ИМ писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че всички действия на служителите от ДАНС, извършили претърсването и изземването в посочените помещения са били извършени като процесуално-следствени действия по ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС гр.Благоевград. За извършените действия по разследването, при които са иззети вещи, са

съставени протоколи, които са одобрени от Окръжен съд гр.Благоевград. Изложеното обуславя несъмнения извод, че горепосочените действия не са били извършени при изпълнение на административна дейност от ДАНС гр.Благоевград, респ. от ПРБ, а са били извършени на основание чл. 161 от НПК.

Изложени са доводи, че съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица *при или по повод изпълнение на административна дейност*. Поддържа се от ответника, че посоченият текст предполага незаконосъобразно действие или бездействие на определени органи предимно в сферата на изпълнителната власт, което по дефиниция изключва разследващите органи.

Оспорват се предявения иск по чл.2, ал.1, т. 3 от ЗОДОВ като неоснователен /освен, че е недопустим/, тъй като ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС гр.Благоевград е образувано срещу неизвестен извършител. По делото няма привлечени в качеството на обвиняеми лица. С постановление на Специализираната прокуратура от 01.02.2018г. /където делото е прието по подследственост/, наказателното производство е прекратено, като изрично в диспозитива е посочено, че се прекратява наказателното производство „водено срещу неизвестен извършител“. Поддържа се от представителя на Прокуратурата на РБ, че тъй като досъдебното производство, от което се претендират вреди, не е образувано конкретно срещу представляващия дружеството-ищец и срещу него не са повдигнати и предявени обвинения, липсва основен състав на отговорност по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. Не са налице доказателства и за останалите елементи на отговорността по ЗОДОВ - действително претърпени вреди в причинна връзка с воденото наказателно производство, което по-късно е било прекратено.

Излагат се правни съображения от представителя на ОП, че по делото липсват доказателства, че на дружеството ищец са причинени и подлежащи на обезщетяване с правно основание чл.2“б“, ал.1 от ЗОДОВ имуществени вреди и то поради забавяне на наказателното производство. Независимо от обективния характер на отговорността по ЗОДОВ, в тежест на ищеца е да докаже твърдените вреди, техния размер и връзката им с нарушеното им право на разглеждане и решаване на делото в разумен срок. Не е посочено в исковата молба, нито пък са представени доказателства, които да установяват конкретни имуществени вреди, които са настъпили в резултат на нарушеното право на справедливо и публично гледане на делото в разумен срок.

Поддържа се с писмения отговор от ответника по делото, че действията на прокуратурата по образуване на досъдебно производство, *извършените претърсвания и изземвания и др., са законосъобразни* към момента на извършването им, тъй като са съобразени с действащото законодателство.

Не са налице и основания за осъждане на ПРБ по чл. 49 от ЗЗД, тъй като действията на прокуратурата, извършени в хода на висящото наказателно производство след изземване на съответните веществени доказателства и при наличието на необходимост от последващото им задържане *не са противоправни*. Освен това, съгласно ТР № 3/13.01.2023 г. по т.д. №

3/2021 г. на ОСГТК - причинените от деликт пропуснати ползи трябва да бъдат доказани със сигурност, както трябва да бъдат доказани със сигурност пропуснатите ползи, причинени от неизпълнение на договорно задължение. Липсват доказателства, че ако е налице спад в печалбите на ищеца същите са в резултат на образуваното наказателно производство.

С отговора на ИМ се сочи, че към исковата молба са приложени няколко протокола за връщане на вещи, като първият от тях е с дата 16.08.2016г., с който по същество е върната по-голяма част от иззетата техника. В тази връзка *прави се възражение* за изтекла 5-годишна давност съгласно разпоредбата на чл.110 от ЗЗД.

С отговора на ИМ, оспорва се предявения иск за имуществени вреди и по размер, като се възражава от ответната страна, че претендираната сума в общ размер на 26 597.92лв., *е значително завишена*, не съответства на икономическия стандарт в Р.България и на съдебната практика по аналогични случаи, вкл. и тази на ЕСПЧ и е изцяло недоказана. Претендират се имуществени вреди за период от 07.07.2014г.(датата на иззетата при претърсването техника)- до 28.02.2018г. (около месец след датата на прекратяване на наказателното производство от СП, а именно 01.02.2018г.). В този смисъл липсват доказателства, че след връщане на веществените доказателства през 2016г., останалите иззети такива са били относими към дейността на дружеството ищец. /това е видно не само от постановлението за прекратяване, но и от приемо-предавателния протокол с дата 28.02.2018г./.

Оспорва се искането на ищеца за заплащане на разноски пред настоящата съдебна инстанция, тъй като към исковата молба не са приложени доказателства /адвокатско пълномощно или договор за правна помощ/, поради което към настоящия момент няма направени разноски по делото.

С оглед всички изложени възражения, аргументи и доводи, иска се от представителят на Прокуратурата на Република България, съдът да постанови решение, е което да отхвърли като неоснователни /недоказани по основание и размер/ предявените от ищеца искове по гр. дело № 122/2023 г. по описа на Окръжен съд гр.Благоевград.

С отговора на ИМ не се възражава срещу искането на ищеца- за прилагане и приобщаване към доказателствената съвкупност на материалите по пр. пр. № 202/2015г. по описа на СП, ведно с ДП № 22/2014 г. по описа на ДАНС гр.Благоевград и ДП № 12316 ЗМ-2/2015 г. по писа на СБОП гр.Благоевград. Прокуратурата ще се ползва от същите доказателства.

Възражава се срещу направеното доказателствено искане на ищеца за прилагане на определението постановено по ч.н.д. № 1906/2016г. по описа на СНС. Същото няма качеството на официален документ, тъй като липсват подписите на съдиите, както и част от самото определение.

Съдът на основание чл. 140 ал.3 от ГПК във връзка с чл. 146 от ГПК изготви следния проект за доклад по делото, който обявява на страните:

Депозираната пред съда искова молба формално отговоря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК досежно нейните задължителни реквизити по закон, като не са налице

основания за съда да остави исковата молба без движение по реда на чл. 129 от ГПК. В исковата молба ясно и точно са формулирани фактическите твърдения и обстоятелствата на които те се основават, изведени са правните съображения и е посочен коректно предявения иск и неговото правно основание. Предявените иски са конкретизирани по размер и периоди. Ищецът е направил доказателствените си искания и е представил доказателствата с които разполага към момента на предявяването на исковата молба.

При определяне на правната квалификация на заявените от ищеца права и направените от ответника възражения, съдът изхожда от наведените от страните фактически твърдения и от заявления от ищеца петутим на ИМ. Видно от обстоятелствата изложени от ищеца по настоящото дело, К. К. П. твърди че е собственик на капитала на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, с предмет на дейност консултантски услуги и обмен на студенти в *. Твърди че в жилището му и в офиса на дружеството в гр. Благоевград, са извършени на 07.07.2014г. претърсване и изземване от служителите на ДАНС, под надзора и ръководството на Окръжна прокуратура Благоевград, като са били иззети движими вещи- мобилни телефони, служебни и лични преносими компютри, таблет, хартиени носители съхраняващи информацията за клиентите и партньорите на фирмите- „Кей Пи Консултинг“ ЕООД и „МТ Травъл“ ЕООД. Твърди се че в причинно следствена връзка с така извършените процесуално следствени действия по образуваното ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС гр.Благоевград, е станало обективно невъзможно продължаването на търговската дейност на дружеството ищец и същата е била изцяло прекратена, тъй като са били възпрепятствани контактите с международните партньори на фирмата, още повече че била прекъсната връзката с базата данни на дружествата саконтрагенти и станало невъзможно същата да бъде възстановена.

Основанието за предявения осъдителен иск е поддържаното твърдение, че претърпените от дружеството ищец имуществени вреди/пропуснати ползи/, е в резултат на действията на служителите на ДАНС, на които от Прокуратурата на РБ е било възложено извършването на процесуално следствени действия по образуваното ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС гр.Благоевград, като са наведени доводи че същите са били противоправни, тъй като заповедта за претърсване е била непълна, неточна и некоректна, както и поради това че претърсването и изземването са извършени извън нейния обхват/ в помещения за които същата не се е отнасяла и при нарушение на процесуалните правила за това/.

Основните доводи наведени с ИМ са че дружеството ищец е претърпяло имуществени вреди, в резултат на невъзможността да използва иззетите движими вещи, които са били част от имуществото на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД и на неговия управител, като тази обективна невъзможност за ищеца е продължила за периода през който движимите вещи са били задържани от органите на разследването, до връщането им на собственика от ОП Благоевград. Навадени са доводи с ИМ, че задържането на иззетите движими вещи и документи е било неоснователно и прекомерно удължено, въпреки направените искания от управителя на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД за тяхното връщане на собственика им, което неколkokратно му е отказвано.

Съдът намира че въпреки посочването на обстоятелства в ИМ за нанесени вреди на К. К. П.

в качеството му на ФЛ, видно от петитума на ИМ по делото не са предявени иски за неимуществени или имуществени вреди от физическото лице- управител на дружеството ищец и собственик на капитала. Изрочно е посочено в ИМ че тези иски са били предмет на друго гражданско производство, което е приключило с влязъл в законна сила съдебен акт.

Дейността на съда по даване на правна квалификация на предявените иски се извършва въз основа на въведените твърдения в обстоятелствената част на исковата молба и формулирания петитум. В случая, твърденията на ищеца в исковата му молба не навеждат на търсена отговорност от Прокуратурата на Република България при някоя от хипотезите на чл. 2 ЗОДОВ. Отговорността на правозащитните органи /сред които е и прокуратурата/ е уредена по един казуистичен начин в този закон – с посочване на фактически състави или конкретни действия или бездействия в седем точки в чл. 2 ал. 1 от ЗОДОВ. Следователно, ако увреждащите действия са от друго естество и не покриват някой от фактическите състави на чл. 2, ал. 1, т. 1-7 ЗОДОВ, основанието за търсене на отговорност следва да се дири в общия граждански закон/аргумент за това е и разпоредбата на чл. 8 ЗОДОВ/.

ЗОДОВ не предвижда фактически състави на непозволено увреждане, обосноваващи отговорност за вреди от незаконни отделни процесуално-следствени действия, извършени в досъдебно наказателно производство. Доколкото обаче се касае за дейност на държавни органи, а отговорността на държавния орган е специфично проявление на принципа за отговорност на възложителя на работата по чл. 49 от ЗЗД, тя е гаранционно обезпечителна (т. 6 от ТР№ 3 от 22.04.2005г. по т.гр.д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС), макар да не са налице условията за прилагане на специалния ред на ЗОДОВ, би се касаело за неуреден случай в закона, при което са приложими общите разпоредби на ЗЗД относно непозволеното увреждане (т. 4 на ТР№ 3 от 22.04.2005г. по т.гр.д. № 3/2004г. на ОСГК на ВКС).

Същевременно при вреди от незаконни процесуално-следствени действия не се касае за акт, действие или бездействие на органи и длъжности лица при, или по повод изпълнение на административна дейност и не е налице и хипотеза по чл. 1 от ЗОДОВ (така и Определение № 104 от 30.12.2009г. по адм. дело № 94/2009г., смесен 5 членен състав на ВАС, образувано по препирня за подсъдност между Районен съд- гр. Варна и Административен съд – гр. Варна по предявен иск за незаконно изземване на компютри от служители на ОДП-Варна по образувано досъдебно производство). Безспорно в настоящия случай въведените от ищеца факти с ИМ са за увреждащи действия по разследване за престъпление, извършено процесуално- следствено действие по претърсване и изземване във връзка с образувано досъдебно наказателно производство. Не е посочен с ИМ нито един факт, който да се квалифицира като оплакване за изпълнителна, административна дейност./Определение № 22 от 17.05.2021г. на ВКС, по гр.д. № 9/2019г. на 5 членен състав на ГПК/

На основание чл. 7 от Конституцията на Република България, държавата отговаря пряко за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Когато тази отговорност не може да бъде реализирана по специалния ЗОДОВ - закон, уреждащ отговорността на държавата при участие в процеса на съответните държавни органи като нейни процесуални субституенти, отговорността за вреди на държавните

органи/вкл. съд, следствени органи и прокуратура/ се реализира на основание чл. 49 ЗЗД /така и Решение № 110 от 14.06.2013г. на ВКС по гр.д. № 93/2012г., IV г.о./. Ето защо, правната квалификация на предявения иск за имуществени вреди следва да се подведе под нормата на чл. 49 ЗЗД. Отделно от това, ищец по делото е юридическо лице, а съгласно трайната съдебна практика, като напр. Решение № 1307 от 21.10.2003г. на ВКС по гр.д. № 2136/2002г., V г. о., по реда на ЗОДВПГ /сега ЗОДОВ/ обезщетение от държавата могат да търсят само граждани, т.е. физически лица, но не и търговци по смисъла на, както и юридически лица – нетърговци.

За квалификацията на исковете от значение са твърденията, с които ищецът обосновава възникването на спорното право и искането, което формулира към правораздавателния орган. Исковите по чл. 2 ЗОДОВ се разглеждат по реда на ГПК, а тези по чл. 1 ЗОДОВ се разглеждат по реда на АПК. Пасивно легитимирани и по двата иска са органите, чиито незаконни действия са причинили вредите. Разграничението между исковете по двата текста е в зависимост от това дали вредите са причинени от административна дейност или са настъпили вследствие на дейност на разследващи органи, съд и прокуратура, която не е административна. Действията на ДАНС за които са изложени твърдения с ИМ, са в рамките на образувано досъдебно производство, като не представляват административна дейност по смисъла на чл. 1 ал. 1 ЗОДОВ, а са част от дейността на правозащитните органи-разследващи органи, следствие, прокуратура, съд, осъществяващи действия по прилагането на Наказателния кодекс. Органите на ДАНС са действали за разкриване на престъплението, която дейност не е административна и не се обхваща в хипотезата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ/ в идентичен смисъл е и разбирането, прието от състави на ВКС и ВАС в определение № 102/18.12.2009г. по адм. д. № 90/2009г., определение № 63/02.04.2008г. по адм. д. № 59/2008г. и определение № 11/13.02.2013г. по адм.д. 93/2012г., както определение № 4 от 09.02.2016г. по гр. д. № 39/2015г., 5 чл. състав на ВКС и ВАС/. Поради изложените съображения, компетентен да разглежда предявените искове е ОС Благоевград, а не АС Благоевград.

Предявени са искиви претенции с пр.осн.чл. 49 от ЗЗД от *трето за наказателното производство лице* за вреди причинени от правозащитните органи във връзка с процесуално следствени действия, извършени от органите на разследване по образуваното ДП № 22/2014г. по описа на ДАНС гр.Благоевград. Доколкото тези действия са извършвани под надзора и ръководството на прокурора, то Прокуратурата на Република България е надлежен ответник по така предявените искове и може да отговаря за претендираните вреди, в случай на доказване на кумулативно предвидените в закона основания за това.

Относно допустимостта на исковата претенция настоящия състав намира същата за процесуално допустима, с оглед наведените твърдения за причинени вреди и предвид обстоятелството, че ищцовото дружество е трето лице за наказателното производство, чиито вреди попадат извън обхвата на специалния ред за защита по ЗОДОВ. /Решение № 465/20.12.2011г., постановено по гр.д.№ 1794/2010год. на ВКС постановено по реда на чл. 290 от ГПК.

За да бъде уважен предявения иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД е необходимо да се установи кумулативното наличие на предвидените законови предпоставки, а именно: възлагане на определена работа, извършено виновно, противоправно деяние, настъпили вреди при или по повод изпълнение на работата, причинна връзка между противоправното деяние, вследствие на възложената работа и вредоносния резултат.

Това са правопораждащи факти и доказването им следва да се извърши от ищеца, пълно и главно- без да остава съмнение за осъществяването им. В тежест на ищеца е да установи, че в резултат на тези противоречащи на закона действия е претърпял вреди-имуществени и/или неимуществени. /Определение № 1057 от 28.09.2015г. на ВКС по гр. д. № 1781/2015г., IV г. о., ГК/.

В хипотезата на чл. 49 ЗЗД законодателят е възложил репариране на вредите на правен субект, който отговаря на основание, различно от това на делинквента. Възложителят-Прокуратурата на Република България може да се освободи от отговорност, ако докаже, че този, комуто е възложена работата не е причинил вреда и действията му не са виновни и противоправни или ако вредата не е причинена при или по повод на възложената работа /ППВС № 7 от 29.12.1958 г./.

Съдът въз основа на служебно извършената проверка по реда на чл. 130 от ГПК за допустимостта на предявените иски за имуществени вреди, с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД, счита същите за процесуално допустими, тъй като всеки може да иска да му бъдат репарирани вредите, причинени от друго, чрез присъждана на справедливо парично обезщетение поради действията или бездействията на органите на разследването и на прокуратурата, при навадени доводи за увреждане, в причинно следствена връзка с противоправни, неоснователно удължени или неправилно извършени процесуално следствени действия по разследване. Не са налице нередовности на ИМ във връзка с активната и пасивната легитимация по предявения иск.

По отношение на разпределението на доказателствената тежест между страните по делото:

Противоправно поведение по смисъла на чл. 49 от ЗЗД, вр. чл. 45 от ЗЗД е всяко действие или бездействие /непредприемане на правно изискуемо действие/, което нарушава установената в разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД обща забрана да не се вреди другиму и накърнява правно защитено имуществено или неимуществено благо на друго лице. Вината на дееца се предполага на осн. чл. 45, ал. 2 от ЗЗД до установяване на противното.

Държавните органи са длъжни да изпълняват правомощията си, защото така те постигат целта на закона - добро управление на съответните обществени процеси. Налице е неправомерно действие, ако такова е предприето въпреки нормативна забрана за извършването му или въпреки това, че не са налице необходимите за извършването му предпоставки или такова извършено в противоречие или при неспазване на процесуалните предписания на закона. Предприети ли са с необходимата дължима грижа предписаните от закона действия, не може да се отговаря за вреди, дори тези действия да не са дали очаквания резултат, защото не би било налице противоправно поведение, биващо един от

кумулятивно изискуемите елементи на фактическия състав. След като ищецът твърди с ИМ неправомерност на извършеното процесуално следствено действие- претърсване и изземване, то той дължи неговото установяване по делото при пълно и главно доказване.

Според чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от другото, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл. 49 ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки:

1) възлагане на работа от ответника на прекия причинител на вредите, причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа—чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълнят задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (така- ППВС № 9/1966 г.);

2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическо лице—пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние/действие или бездействие/, вреда—имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина; не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (така-ППВС№ 7/1959 г. на ВС, т. 7), а само качеството им на изпълнители на възложена работа.

Редът по който се извършва наказателното производство, за да се осигури разкриване на престъпленията, е определен в НПК, където са регламентирани правомощията и задълженията на органите на разследването и наблюдаващите прокурори, респ. тяхната компетентност. Ищецът следва да посочи и докаже в какво се състои неправомерното поведение на служителите на ДАНС. В тежест на ищеца е да установи по несъмнен начин по делото, че в резултат на тези противоречащи на закона действия е претърпял имуществени вреди, както и че същите са в причинно- следствена връзка с действията на разследващите органи, както и че са били извършени по разпореждане на прокурора. Възложителят на работата/Прокуратурата на РБ/, може да се освободи от отговорност, ако докаже, че този, комуто е възложена работата не е причинил вреда и действията/бездействията му не са виновни и противоправни или ако вредата не е причинена при или по повод на възложената работа /ППВС № 7 от 29.12.1958г./.

Не е спорно в правната доктрина, че пропуснатите ползи са вреда подлежаща на обезщетяване. По естество същата следва да е приход в имуществото на увреденото дружество, който не се е осъществил заради непозволено увреждане, осъществено от процесуално-слествените действия на разследващите органи под надзора и ръководството на прокуратурата. Следва да се докаже по несъмнен начин, че прекратяването на дейността на дружеството ищец и претърпените имуществени вреди е в резултат именно поради

невъзможността за използване на иззетите движими вещи при извършеното претърсване, както и че същите са били част от имуществото на „Кей Пи Консултинг“ ЕООД. Следва да бъде указано на ищеца, че съгласно ТР № 3/13.01.2023 г. по т.д. № 3/2021 г. на ОСГТК, причинените от деликт пропуснати ползи следва да бъдат *доказани със сигурност*.

Пропуснатия приход следва да има сигурен, а не хипотетичен характер и не следва да се предполага (в този смисъл ТР № 3/12.12.2012 год. на ОСГТК на ВКС).

В тежест на ответника по делото е доказване на обстоятелствата свързани с наведените възражения по делото- за изтичането на срока на погасителната давност на осн. чл. 110 от ЗЗД.

По доказателствените искания на страните:

Съдът след като анализира представените от ищеца писмени доказателства с исковата молба по делото, счита че тези доказателства са относими към предмета на доказване, допустими с оглед на тяхната форма и заверката им, както и необходимими досежно правно релевантните факти които следва да бъде установени в настоящия процес. Следва на основание чл. 146 ал. 4 от ГПК, и на основание чл. 140 ал.1 от ГПК и чл. 157 ал.1 от ГПК, същите да бъдат допуснати като доказателства с настоящото определение.

Следва да бъде изискана от ДАНС и от Прокуратурата на РБ, за да бъде приобщена към доказателствата по делото- пр. пр. № 202/2015г. по описа на СП, ведно с ДП № 22/2014 г. по описа на ДАНС гр.Благоевград и ДП № 12316 ЗМ-2/2015 г. по писа на СБОП гр.Благоевград.

Следва да бъде допусната и назначена поисканата с ИМ съдебно икономическа експертиза, която да бъде възложена на експерта И. Л. Г., който след като се запознае с материалите по делото и извърши проверка в счетоводството на дружеството ищец- „Кей Пи Консултинг“ ЕООД, да отговори на въпросите посочени в ИМ, при предварително вносим от ищцовата страна депозит в размер на 400лв.

Следва на страните на основание чл. 146 ал.3 от ГПК, да бъде връчен препис от настоящото определение, като следва страните по делото да бъдат задължени *в едноседмичен срок от получаването на препис от определението и проекта за писмени доклад на съдията докладчик по делото, да вземат становище и да предприемат процесуалните действия за които са били задължени от съда, за които все още не е настъпила процесуална преклузия*.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото за 01.04.2024г. от 14.00 часа, за която дата страните и експерта да бъдат редовно призовани.

Водимо от горното и на основание чл. 140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВАВА на основание чл. 140 ал.3 от ГПК във връзка с чл. 146 от ГПК, *писмения си проект за доклад* на страните по настоящото дело.

ДОПУСКА КАТО ПИСМЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО представените от ищеца с исковата молба.

ДА СЕ ИЗИСКА от ДАНС и от Прокуратурата на РБ- пр. пр. № 202/2015г. по описа на СП, ведно с ДП № 22/2014 г. по описа на ДАНС гр.Благоевград и ДП № 12316 ЗМ-2/2015 г. по писа на СБОП гр.Благоевград.

ДОПУСКА на основание чл. 197 ал. 1 от ГПК извършването на съдебно счетоводна експертиза, като **ВЪЗЛАГА** нейното извършване на експерта- И. Л. Г., който след като се запознае с материалите по делото, извърши справка в счетоводството на „Кей Пи Консултинг" ЕООД, да отговори на въпросите, поставени от ищеца с исковата молба по делото.

ЗАДЪЛЖАВА ищцовата страна по делото, да внесе в 3 дневен срок, предварителен депозит по делото за тази експертиза, в размер на 400лв., по сметката на ОС Благоевград, като представи документ удостоверяващ извършеното плащане.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните по делото препис от настоящото определение на съда, ведно с писмения проектодоклад на съда, като бъде дадена възможност на страните *в едноседмичен срок от получаването на препис от определението и проекта за писмени доклад на съдията докладчик по делото, да вземат становище и да предприемат процесуалните действия за които са били задължени от съда, за които все още не е настъпила процесуална преклузия.*

НАСРОЧВА ОТКРИТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ по делото за 01.04.2024г. от 14.00 часа, за която дата страните и вещото лице да бъдат редовно призовани.

Определението на съда не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____